N°. 2081.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

1½ C. 1854.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden *f* 6.00; *franko* door het geheele Rijk.
Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

ZATURDAG. 25 FEBRUARIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

Vereeniging: REGT VOOR ALLEN

De *Vereeniging* stelt aan de Kiezers der Hoofdstad voor, bij de aanstaande verkiezing, op Dingsdag 28 Februarij e. k., van twee leden voor de Provinciale Staten van Noord-Holland, hunne stemmen uit te brengen op de Heeren:

JACOB SPENGLER EN

MR. J. A. JOLLES,

Namens de Vereeniging,
P. VAN CRANENBURGH,
President.
L. J. ALBERDINGK THIJM,
Sekretaris.

AMSTERDAM, 24 Februarij.

Men kan lang en veel twisten over de gezindheid van Keizer Nikolaas, vooral als men meer acht geeft op de verklaringen, die van het St.-Petersburger kabinet uitgaan, dan op de feiten, die dat kabinet stelt en vindt. Men heeft te gereeder gelegenheid om geloof te hechten aan de verzekeringen van Rusland, dat het geen veroveringen op Turkije wil behalen, als men weet, dat Keizer Nikolaas, onder de vorsten van Europa, in den dunk der beschaafde wereld van onzen tijd, hoog staat aangeteekend, een zijner buitenlandsche politiek in de jongste jaren wezenlijk het karakter van grootmoedigheid heeft getoond jegens de Westersche mogendheden. Nogtans, als men de verklaringen in de Turksche quæstie toetst aan den toestand der Grieken, en te gelijkertijd het oog heeft op hetgeen in Rusland zelf omgaat, dan blijft er geen kans over, om in het aanhangig geschil slechts te zien eene bezorgdheid voor de vrijheid der Grieken onder het bestuur der Turken.

Rusland verlangt slechts de Grieksche scheuring in zijne bescherming te nemen door een erkend protektoraat. Belangstelling voor de vrije godsdienstoefening der Grieken, bescherming tegen de Turken, ziedaar het voorwendsel.

Het is dan ook maar een voorwendsel. Wij vragen in de eerste plaats „met welk regt het St.-Petersburger kabinet in deze aangelegenheid iets kan vorderen te Konstantinopel? De divan zou kunnen volstaan met het antwoord: *medice, cura te ipsum.* Gij die klaagt over het gebrek aan vrijheid der Grieken ten onzent. Wat doet gij zelf ten uwent?

Met der daad, wat is de toestand? Het Turksche gouvernement laat aan alle Christene gezindheden de grootst mogelijke vrijheid. Het doet al wat in zijn vermogen is, om die vrijheid te handhaven en door de Muzelmannen te doen eerbiedigen. Het slaagt daarin over 't algemeen genomen vrij goed. Alleenig op afgelegene deelen van het rijk of in oogenblikken van opgewonden fanatismus gebeurt het dat òf het volk òf een ontrouw Turksch beambte, in strijd met de wet, baldadigheden, afpersingen en vervolging pleegt. Maar nooit laat het gouvernement na, om zoo dra, en waar het kan de euveldaad te straffen. Het Turksche bestuur doet dus zijn pligt zoo goed het kan. Ten gevolge daarvan zijn de Christenen in Turkije vrijer dan in menigen staat van Europa. Te Konstantinopel b. v. is de vrijheid van godsdienst grooter dan die in Nederland is.

Handelt men alzoo ook in Rusland? Het scheelt veel. Niemand in Europa kan 't vergeten zijn, wat nog korte jaren geleden in Rusland is gepleegd jegens weerlooze katholieke maagden, die men van de Katholieke Kerk tot de Grieksche scheuring wilde doen overgaan. Wij willen gaarne aannemen, dat de wreedheden, op maagden om der geloofswille uitgeoefend, hebben plaats gehad buiten de voorkennis van Keizer Nikolaas; wij willen toegeven dat de bevelen door den Keizer gegeven om de overgangen van de Katholieke Kerk tot de Grieksche scheuring te bevorderen, zijn overdreven geworden. Maar zij die zich schuldig hebben gemaakt aan pijnigingen en martelingen, zijn voor zooverre zulks bekend is, en 't was in het belang van het Russisch gouvernement om het bekend te maken zoo 't anders ware, niet gestraft. Kan men de Katholieken straffeloos martelen in Rusland? En is Rusland geregtigd om een protektoraat te vorderen tot bescherming der vrijheid van Christenen in Turkije?

Overigens is het wereldkundig, dat de katholieke godsdienst in Polen op alle mogelijke wijze wordt bemoeijelijkt en bestookt, dat in andere deelen van het Rijk maatregelen worden in praktijk gebragt, waardoor met behulp van list en geweld, geheele dorpen van de Katholieke Kerk worden afgerukt, om ze tegen hunne overtuiging en tegen hunnen wil in de Grieksche scheuring in te lijven. Waarlijk, wanneer men de vrijheid der Christenen, die men zelf onder zijn beheer heeft, zoo weinig eerbiedigt of laat eerbiedigen, dan is men al zeer slecht geplaatst, om het protektoraat tot eerbiediging van der Grieken vrijheid in Turkije te gaan vorderen, waar die Grieken meer vrijheid genieten dan in Rusland.

In Rusland namelijk, wordt de Grieksche scheuring bestuurd door den Keizer als opperhoofd der Kerk, die zich bij de Synode laat vertegenwoordigen door een kavallerie-generaal, welke daar, namens den Keizer, het *sic jubeo sic volo* uitspreekt. In Turkije is de Grieksche scheuring niet alleen volkomen vrij in hare handelingen, maar het Turksche gouvernement is zoo ingerigt, dat het het grootste deel van zijne wereldsche magt aan de bisschoppen der Grieksche scheuring heeft toevertrouwd. Maar juist daar zit het lokaas, dat Rusland drijft om het protektoraat over de Grieken in Turkije te bekomen.

Door het protektoraat zou Rusland de gansche Grieksche geestelijkheid in zijne hand krijgen; dat is, de Russische Keizer zou een soort van militairen Paus worden over de Grieken. Zulk een militaire Paus over bisschoppen, die in een vreemd land wonen, al hadden die bisschoppen geene andere magt dan eene zuiver kerkelijke, zou altijd zeer bedenkelijk zijn. Maar als, nu, die militaire Paus de Keizer van Rusland is, een alleenheerscher van een onmetelijk rijk, de gebieder van een ontelbaar leger, die sinds Czaar Peter den Groote geene gelegenheid laat voorbijgaan om het Turksche rijk te bemagtigen, en steeds met al de zwaarte van zijn magt en zijn invloed op Turkije drukt, is dan in de poging om tot voormeld protektoraat te geraken slechts eene quæstie van godsdienst? Zij, die dat beweeren, mogen wel eens herdenken, wat zij al hebben aangevoerd tegen de katholieke Kerkregeling hier te lande door Z. H. Pius IX, die niet aan onze grenzen woont, geene militaire Mogendheid is en naauwelijks veilig woont in de schaduw van St. Pieter.

Maar daar is meer, zoo als wij boven zagen. Dewijl de Grieksche bisschoppen tevens het wereldsch gezag voor den Sultan uitoefenen, dewijl zij tevens zijn gouverneurs, administrateurs en regters voor en namens den Sultan, belast met de uitvoering der wetten en met de regeling van de meeste rijksbelangen onder de Grieken, zoo zou de Keizer van Rusland, zoo hij het protektoraat meester werd, in eenen slag én militaire paus, én opperbestuurder van Turkije worden, terwijl de Sultan zou afdalen tot den rang van suzerein, van leenheer. Dat is met andere woorden, Rusland zou meester zijn van Turkije zonder slag of stoot, en het zou slechts eene quæstie van tijd zijn, om den Sultan met zijne Turken naar Azië in te schepen, zoo men niet liever ook Aziatisch-Turkije bij het Europeesche voegde.

Eindelijk geeft dan toch eens de *Nederlander* een antwoord, waaraan men iets meer heeft dan aan een uitvlugt.

We zeiden onlangs, en we kwamen daarop herhaaldelijk terug:

„Wij zijn op onze beurt opmerkzaam op hetgeen de „vrienden" in 't orgaan van den heer Groen van Prinsterer over onderwijs schrijven. Wanneer wij vragen of zij de katholieke jeugd op de openbare gemengde school, door middel van bijbel en volksgeschiedenis willen opvoeden in de echte, oude, trouwe Dordtsche leer, en zij daarop antwoorden: we mogen niet lijdelijk toezien, dat, als algemeene regel en gebiedend voorschrift, de bijbel en de volkshistorie van de openbare school worden geweerd; dan hebben wij 't regt hun toe te voegen, gij beoogt proselytismus op de openbare gemengde school."

In zijn Nommer van heden komt de *Nederlander* op tegen de beschuldiging en voert ons tegen:

„O neen; wij verlangen juist, dat het onderwijs in Bijbel en Volkshistorie binnen afzonderlijke uren voor die scholieren, wier ouders daarop prijs stellen, worde beperkt.

„Wij willen op de openbare gemengde school noch proselytisme, noch zijdelingschen invloed."

Zóó, dat is wat nieuws, dat de „vrienden" *juist* dát verlangen. Het berigt van *juist dat verlangen* had wel eenige jaren vroeger kunnen komen. Dan zouden de „vrienden" zich van menige verdenking hebben gevrijwaard, waartoe zij maar al te dikwerf en al te veel voet gaven. Maar 't is beter *laat* dan *nooit;* beter ten *halve gekeerd* dan *heel verdwaald.* Nu openen zij ten minste de gelegenheid, dat men zich zal kunnen verstaan.

Men heeft in Europa twee revolutionnaire elementen, die onderdrukt en verwonnen moeten worden: het Grieksch-Slavoniesch element en het socialismus. Beide zijn der Katholieke Kerk in gelijke mate vijandig, en hebben hun gemeenschappelijke bron in de heidensche overleveringen van het Neder-Keizerrijk; men weet toch dat de *Renaissance*, die moeder van het socialismus, een gewrocht der Byzantijnsche vlugtelingen is.

De geweldige Fransche uitbarsting, welke aan het einde der vorige eeuw Europa heeft omgekeerd, was slechts een noodzakelijk produkt der revolutie, een uitwerksel en niet de oorzaak. De voortbrengende magt van al die wanordelijkheden klimt hooger op en breidt zich verder uit. Erkennen wij in haar de heidensche barbaarschheid door de *Renaissance* in het Westen hersteld, van den opstand van den mensch tegen God. Het Byzantijnsche rijk en de *Renaissance* hebben den hoogmoed en de aanbidding van het vleesch vergoddelijkt; naar mate dan die geest den boventoon had, is de orde aan 't wankelen geraakt, is de waarheid verduisterd en hebben de middelrijksten geniën de wanorde bevorderd, zoodat de menschheid door de dwaling en de ondeugd de slavernij is te gemoet geloopen. Vóór de zestiende eeuw, die zoogenaamde eeuw van licht en van vrijheid had niet eene groote Christennatie eenige vrees te koesteren voor een duurzamen staat van slavernij. De maatschappij, op krachtige wijze in de hierarchie gegrondvest, hield zich staande door hare overeenstemming met de evangelische wetten. Onderscheidene kleine Staten bewogen zich vrij en onafhankelijk. De Christenheid vormde een groote republiek, waarin de vorsten niets anders waren dan de eersten onder gelijken. Er werd veel oorlog gevoerd, en bloedige misbruiken waren er aanwezig, maar de zedelijke orde heerschte en de ware vrijheid breidde zich uit, onder waarborg van den Paus en allen, die met het openbaar gezag bekleed waren en naar de grondregelen van hetzelfde geloof te werk gingen. De eenheid van het geestelijk gezag maakte Europa onverwinnelijk en verzekerde hare vrijheid. Over afgodendienaars en Grieken konden de Muzelmannen triomfeeren, maar niet lang zouden zij bestand zijn geweest tegen een koalitie van het katholiek Europa. Hoe sommige vorsten het Pausdom ook getracht hebben te ondermijnen, de Kerk oefende toch, vóór het tijdperk der *Renaissance*, haar gezegenden invloed uit op de kunsten, de litteratuur en de wetgeving, en de meerderheid van Europa streefde naar het schoone, omdat het de waarheid had en die huldigde. Eene schismatieke magt konde toen Europa met geen slavernij bedreigen, want het egoïsmus en de dwaling heerschten niet, dat wil zeggen, de Revolutie heerschte nog niet.

Maar in de zestiende eeuw deed de revolutionnaire dwaling eene groote schrede voorwaarts en overweldigde een groot getal geesten. De kunsten, de zeden, de litteratuur, de staatkunde werden bedorven door een mengsel van het valsche en onzuivere. De christelijke beschaving leed vreeselijke verliezen en werd aan groote gevaren bloot gesteld, ofschoon de Kerk ook over dien aanval triomfeerde en vijf groote mogendheden van overwegend gewigt behield, in wier boezem de revolutie overwonnen was: Rome, het Duitsche rijk, Frankrijk, Spanje en Polen. De schoone katholieke beweging van de eerste helft der 17 eeuw hebben we hieraan te danken. Maar sedert de vorige eeuw deed de revolutie hare stem hooren in den raad van bijna al de Katholieke vorsten. De staatkunde werd van de godsdienst gescheiden en het maatschappelijk ligchaam op die wijze ontbonden.

Zeer opmerkelijk is de voortgang der revolutie in den Europeeschen Staat. In de 16 en 17 eeuw zijn het katholieke mogendheden die om de opperheerschappij twisten: Spanje, het Duitsche Rijk en Frankrijk. In de 18 en 19 eeuw daarentegen, worden de duurzame overwinningen slechts behaald door de revolutionnaire en schismatieke mogendheden: Rusland, Engeland en Pruissen; en de krachten die elkander de wereld betwisten zijn de kommunistische anarchie en het kozakken despotismus, beurtelings geholpen door het blinde Anglikaansche liberalismus 't welk de koningen en de volken verleidt. Een lichtstraal doorklieft deze duisternissen onzer eeuw: Napoleon I verschijnt en voltrekt de goddelijke geregtigheid, al de oude hoogheden die zich tegen God hadden gekeerd, werpt hij ter neder; hij vaagt ze weg gelijk men een handvol stof in den wind strooit, en terzelfder tijd keert hij zich, het bewustzijn hebbende van zijne goddelijke zending, tegen de revolutie met het voornemen ze te verstikken. Maar ook hij miskende het beginsel dat de ziel eens volks of van een geslacht, om gelukkig te zijn door wijsheid en vrede, allereerst moet uitgaan van Jezus Christus en Zijne Kerk. Hij stelde zijn wil en zijn wet boven de goddelijke voorschriften en, ten halve overgegeven aan de revolutie, is hij vernietigd.

Engeland is alleen katholiek en behoudend in zijne op het leenstelsel gebouwde organizatie; voor het overige is het geheel revolutionnair. Maar sedert een eeuw is datzelfde Engeland met blindheid geslagen, wijl het niet gelet heeft op den aanwas van een Staat, die het in veroveringszucht en revolutionnaire staatkunde verre overtreft. Rusland is Engelands geduchtste mededinger. Het is zonderling dat Engeland zich zoo zeer door haat tegen de Katholieken en vrees voor Frankrijk heeft laten blinddoeken, dat het eerst nu begint in te zien dat het Moskovische rijk zijn vreeselijkste en naaste vijand is.

Het Moskovische rijk is het meest revolutionnaire, dat er bestaat. Het egoïmus zit er ten troon, en men maakt er van niets meer zijn werk, dan om de magtigen te vleijen en te bedriegen, de zwakken te misleiden en te ketenen. Het groeide op met de 18de eeuw, en was haar bevoorregt kind. Nergens werd het ongeloof door de souvereinen beter onthaald, en nergens verschool zich onder de schaduw van den troon meer gruwel en meer ondeugd. De filosofie begroette het nieuwe rijk, de vrijmetselarij schonk haar voedsel. Naauwlijks was het jongeling geworden of het pleegde een doodslag aan Polen, en wist het zoo aan te leggen dat Duitsland medepligtig werd aan den diefstal en misdadig aan den moord. Ieder zijner overwinningen is door onregt en geweld verkregen en door trouweloosheid voorbereid, en toch telt het noch vertrouwde en verleide naburen. Het bedreigt de vrijheid overal waar zij zich voordoet, zoowel in een parlementslid als in den socialist. Ja, zelfs voor de voeten van den Paus, de bewaker der eeuwige waarheid, waagde de Czaar zijne dubbelhartigheid te brengen en teekende beloften te gelijkertijd, dat hij zwaarder vervolgingen tegen de Katholieken beval. Hij alleen behaalde voordeelen op het Katholicismus, 'twelk hij tot bij het graf des Verlossers hoonde. En in weerwil van dat alles zijn er nog Katholieken die den Czaar verdedigen, die hem smeeken bezit te nemen van Konstantinopel en zijne magt over geheel het Oosten uit te breiden.

Nog altijd vertoont Rusland het heidensch en Byzantijnsch beginsel, en heeft in al zijne grootheid iets barbaarsch. Zoo laat de Czaar de Russische schepen voor een deel in Engeland of in Amerika bouwen. Hoe rijk zijn land ook is aan bouwstoffen, hij heeft onder zijne 70 millioen onderdanen geen goede bekwame werklieden genoeg kunnen vinden, om zijne vloot te bouwen. Ligt hierin niet eene stille bekentenis van nog overgebleven barbaarschheid? Hoe prachtig de Rus zich ook voordoet, toch altijd ziet men de beerenvacht te voorschijn komen.

Sedert eene eeuw is er geen revolutie in het Oosten, of Rusland heeft er de hand in. De vrijmetselaars en andere liberale Russen hebben, zelfs meer dan men vermoedt, deel genomen aan de revolutiën in het Westen, die der Slavonische autokratie zoo voordeelig zijn. Zoo zijn het nog heden ten dage te Londen, Russische edelen, hoewel verbannen uit hun land en beroofd van hunne goederen, die de grootste aanstokers zijn van Europeesch socialistische komplotten. Het is vooral in het verwekken van bewegingen, dat Rusland zijn meester zoekt. Zijne legers zijn minder gevaarlijk en zeker in dit oogenblik nog niet bestand tegen die van Frankrijk en Engeland. Maar het is de revolutionnaire taktiek van Rusland die te vreezen is.

(*Univers.*)

Zijne Hoogw. Mgr. de Aartsbisschop van Utrecht heeft in den loop dezer week het H. Sakrament des Vormsels toegediend te 's Bosch. Maandag in de Kathedraal van St. Jan, Woensdag in de St. Catharina-kerk, Donderdag in de St. Jacob, en van daag Vrijdag in de St. Petrus-kerk.

De Minister van Binnenl. Zaken heeft voorloopig, met ingang van den 1sten Maart 1854, en tot wederopzeggens, als telegrafisten der 3de klasse benoemd: L. van Bergen, G. W. L. van Lockhorst, P. C. J. Meys, H. C. Boogaard, tot nog toe leerlingen voor de telegrafie; C. Veldheer, thans tijdelijk opzigter bij den rijkstelegraaf; L. van der Pijl, thans telegrafist; W. Gaauw Jz., E. Dalbeck Havenga, tot nog toe leerlingen, en N. K. Taylor, thans telegrafist.

De minister van Oorlog zal den 6 Maart e. k. op nieuw de leverantie van eenige remont-paarden doen aanbesteden, en wel van 44 paarden bij het 1e reg. dragonders te Maastricht, 66 bij het 2e reg. dragonders te 's Gravenhage, en 22 bij het 3e reg. dragonders te Haarlem.

Z. K. H. Prins Frederik heeft heden in een bijzonder gehoor ontvangen den heer Mr. A. Borret, Staatsraad kommissaris des Konings in de provincie Noord-Brabant.

In de zitting der Prov. Staten van Z. Holland van heden heeft de heer van Oudcren een breedvoerig en allerbelangrijkst rapport uitgebragt namens de kommissie, in wier handen was gesteld het voorstel van Gedep. Staten, om aan de vereenigde vergadering van het hoogheemraadschap van Delfland toe te kennen eene subsidie uit de provinciale fondsen van *f* 82,500 in drie jaren in gelijke termijnen te voldoen, of zooveel minder, als ¼ tot de daarstelling van al de werken, die tot verdediging der kust voor Noord- en Nieuwland en achter Ockenburg gevorderd worden, bij openbare aanbesteding zal blijken te bedragen, op de provinciale begrooting voor 1855, 1856 en 1857 jaarlijks ⅓ van het toegestane subsidie te brengen, ten hoogste tot een bedrag van 27,500 onder de voorwaarde, dat het voortdurend onderhoud zal zijn en blijven ten laste van het genoemde hooghcemraadschap. De kommissie adviseerde tot de aanneming van het voorstel van Gedeputeerde Staten, waartoe dan ook, na eenige diskussie, met 68 tegen 5 stemmen besloten is.

Volgens berigten van den Boven-Rhijn was het drijfijs aldaar laatstelijk veel verminderd, en was dien ten gevolge den 20sten te Coblenz de schipbrug weder gelegd. De Rhijn stond den 21sten te Keulen 6 voet 9 duim. Ook op de Nederlandsche rivieren neemt het drijfijs af. Te Westervoort en te Arnhem zijn den 22sten de schipbruggen weder gelegd, bij blank water en een waterstand van respectievelijk 4.85 el en 5.41 el O. N. P. Te Vreeswijk zijn, wegens het geheel verdwijnen van het drijfijs, reeds in den namiddag van den 29sten de uitgenomen vakken der brug hersteld. Op den IJssel was den 21sten en 22sten te Deventer aan het Katerveer en te Kampen nog vrij wat drijfijs; de passage geschiedde echter overal geregeld met pont en boot.

Blijkens eene mededeeling van Zijner Majesteits gezant te Brussel, van 17 dezer, heeft het gemeentebestuur dier hoofdstad bepaald, dat, te rekenen van den 25sten Junij aanstaande, de vaart op het kanaal van Brussel naar Willebrock, wegens daaraan te ondernemen werken, gedurende zes weken zal gesloten worden.

MAASTRICHT, 21 Febr. Ten gevolge van de ijverige nasporingen van den Heer officier van justitie bij de arrondissements-regtbank te Roermond, is men tot de ontdekking gekomen, dat zekere lithograaf te Venlo, zich schuldig maakte aan het namaken van Pruissische Cassa-Anweisungen, en is deze persoon in handen van de justitie geraakt; men verzekert dat dezelve met zoo veel kunst en zorg zijn vervaardigd, dat men onmogelijk met het bloote oog de goede van de valsche kan onderscheiden, en men alleen door middel van een vergrootglas een verschil in de cijfers kan waarnemen. Er schijnt eene niet onaanzienlijke hoeveelheid van die nagemaakte, geldswaarde hebbende papieren, in omloop te zijn gebragt.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 23 Febr. De *Moniteur* behelsde gisteren een klein berigt, waarvan de zin moeijelijk te vatten is. Er wordt in gezegd dat het Fransche gouvernement niet zal dulden, op het oogenblik dat het zich wapent ter verdediging van de integriteit van het Ottomannische rijk, dat die integriteit bedreigd worde door beroeringen, welke de revolutionnaire geest in Griekenland zou kunnen verwekken — Dat is een antwoord op de oproerige beweging in Epirus en eene bevestiging van 'tgene wij in de laatste dagen zeiden, dat de zending van het Engelsch-Fransch expeditie-leger in de Levant de ontwikkeling van den opstand der Grieken zou beletten. De *Moniteur* voegt er bij, zinspelende op een mogelijke beweging in Opper-Italie tegen Oostenrijk, dat *indien* de Fransche en Oostenrijksche vlaggen zich in het Oosten vereenigden, het Fransche gouvernement niet *zou kunnen* dulden dat men ze op de Alpen wilde scheiden.

Dat voorwaardelijke, vergeleken bij een gisteren in den *Pays* gevonden artikel, doet de *Siecle* zeggen, dat er schijn is Oostenrijk en Pruissen niet zeer gunstig voor de Engelsche-Fransche politiek gestemd zijn.

Hierbij moet gevoegd worden, dat de laatste artikels van het *Journal de Frankfort*, in tegenspraak met zekere mededeelingen van dat zelfde blad, niet alleen krachtiger dan ooit bevestigen dat Oostenrijk de strengste onzijdigheid zal in acht nemen, maar een stap verder gaande, volkomen het denkbeeld tegenspreken, dat die mogendheid in geen geval er toe zal overgaan, om zich met Rusland te vereenigen in eene tegen het Ottomanische rijk vijandige politiek.

Overigens weet men dat eene nieuwe nota van den heer Buol-Schauenstein, in de laatste dagen te Parijs ontvangen, in dien zin vervat is. Men zegt zelfs dat het gisteren door den *Moniteur* gegeven artikel een soort van antwoord op die nota is. Maar dan zou de laatste zinsnede van dat artikel aanleiding tot het vermoeden geven, dat de mededeeling van den Oostenrijkschen minister van Buitenlandsche Zaken, het Fransche gouvernement niet zoo formeel is toegeschenen als men zegt.

De quæstie, welke eigenlijk de stelling zal zijn, die door Oostenrijk zal ingenomen worden te midden der te ontstane eventualiteiten door den in het Oosten gevoerden krijg, houdt in dit oogenblik niet alleen de staatkundige, maar tevens de financieele wereld het meest bezig.

— Ten aanzien der troepenbeweging in Oostenrijk kan men deze aanmerking maken, namelijk dat dat rijk zich geducht wapent en zijne legers zoo nabij mogelijk het oorlogstooneel brengt, om steeds een werkeloos aanschouwer te kunnen blijven der gebeurtenissen, een gedrag waartoe de onzijdigheid, die het wil behouden, het dwingt. Wanneer men in 't bereik van donderende kanonnen is, wie kan dan de gevolgen voorzien van een verdwaalden kogel?

— De inhoud van het alliantie-traktaat tusschen Engeland, Frankrijk en Turkije, waarvan door lord John Russell aan het Lagerhuis is kennis gegeven, schijnt te Parijs goedgekeurd te zijn. Men zegt, dat dit staatsstuk gisteren naar Londen is gezonden, om aldaar aan de goedkeuring van het gouvernement onderworpen te worden. Men weet dat de twee voornaamste bepalingen ten doel hebben, de integriteit en de onafhankelijkheid van het Ottomanische rijk te beschermen, dat Engeland en Frankrijk zich bij voorraad de minste verovering of uitbreiding van grondgebied ontzeggen, en dat Turkije zich van zijnen kant verbindt, niet dan met bewilliging zijner bondgenooten, met Rusland over den vrede te onderhandelen en hun het stellen der vredes-voorwaarden over te laten.

— Men verzekert dat de in de laatste dagen zooveel besprokene leening, eindelijk gisteren door het Fransche gouvernement met den heer von Rotschild gesloten is. Men kent den koers nogtans niet, hoewel men beweert dat die 64 overtreft, en met vergoeding van interest, op 62 a 63 neerkomt.

— Men leest in den *Moniteur*: Het gouvernement heeft bij de mededeeling der stukken, betreffende de Oostersche quæstie, een nieuw bewijs van de loyauteit zijner bedoelingen gegeven. De magt die de nationale wil tot bazis en tot eenige drijfveer de eer en den voorspoed van Frankrijk heeft, mag die draaijende politiek niet volgen, wier magt slechts in kabalen en geheimhouding bestaat. Hare wapens zijn opregtheid en openbaarheid. Het licht kan haar niet schaden; ook daarom mag ze nimmer de gelegenheid laten voorbijgaan om dubbelzinnigheden te voorkomen en iedereen te waarschuwen wat hij wezenlijk te vreezen of te hopen hebbe.

In den in 't Oosten uitgebroken oorlog heeft Frankrijk, naauw met Engeland vereend, zich voor het goede regt en ter gunste van eene voor gansch Europa belangrijke zaak verklaard. De onafhankelijkheid der Staten zou werkelijk bedreigd zijn, indien Europa aan heerschzucht of Russischen invloed veroorloofde zich in het oneindige uit te breiden. Deze waarheid treft aller oogen: Oostenrijk, ondanks de banden van innige vriendschap die het aan het Russische hof hechtte, helt dagelijks meer en meer over tot de politiek die wij verdedigen, en Pruissen, wij twijfelen er niet aan, zal de zijne regelen naar de wenschen en belangen van gansch Duitschland.

Ook het konflikt, waarin men kan zeggen dat al de mogendheden van het Vasteland openlijk of stilzwijgend tegen Rusland betrokken zijn, zou niet het minste gevaar aanbieden, indien men niet eenige verwikkelingen te vreezen hadde, die uit den revolutionnairen geest kunnen ontstaan, en welke misschien van deze gelegenheid zal trachten gebruik te maken, om op een of ander punt te voorschijn te komen.

't Is mitsdien de eerste pligt van 't gouvernement om loyaal aan hen te verklaren, die van de tegenwoordige omstandigheden zouden willen gebruik maken om, hetzij in Griekenland, hetzij in Italië oproeren te verwekken, dat zij zich alsdan in regtstreeksche oppozitie tegen de belangen van Frankrijk zouden stellen. Want, gelijk wij hierboven zeiden, nooit mag het gouvernement een dubbelzinnige politiek volgen, en even als het de intigriteit van het Ottomannische rijk te Konstantinopel verdedigt, even zoo zou het niet dulden dat die intigriteit verkracht werd door, van de zijde van Griekenland komende vijandigheden, terwijl het ook niet zou dulden, indien de Fransche en Oostenrijksche vlaggen zich in het Oosten vereenigden, dat men zou trachten ze op de Alpen te scheiden.

Men leest in het *Journal de l'Empire*, ten vervolge van eenige beschouwingen over den bond van Frankrijk en Engeland, deze opmerkenswaardige regelen:

Het Oostersche vraagpunt wordt werkelijk eene Engelsch-Fransche quæstie, zonder dat het daarom den aard verliest van innig aan de Europeesche belangen verbonden te zijn. Die quæstie zal, gevoerd door Engeland en Frankrijk, opgelost worden; 't is aan die beide mogendheden, dat de vredesvoorstellen zijn gedaan, en door haar beoordeeld zullen moeten worden.

't Is de schuld niet van hare gouvernementen, dat die gewigtige quæstie zoowel daadwerkelijk als in de onderhandelingen de Europeesche eenheid behield, die de traktaten van 1841 en de verschillende nota's en protokollen van de Weener-konferentie heeft doen ontstaan. Uit die akten bleek wel degelijk, dat al wat het bestaan, de souvereiniteit en de toekomst van Turkije betreft, gemeenschappelijk door de groote mogendheden moest beoordeeld worden; van daar ook het gevolg, dat zij gemeenschappelijk hare besluiten moeten opleggen en elken tegenstand bedwingen.

Frankrijk en Engeland vervullen tot aan het einde de pligten, welke die diplomatische akten, de algemeene opinie der Europeesche Staten, het duidelijk belang der moderne maatschappijen en hunne eigene waardigheid hun opleggen. Zij gaan loyaal en vereend ter verdediging van het Ottomannische rijk voorwaarts; maar doordien zij zich alleen aan de kansen van den strijd wagen, hebben zij ook alleen aanspraak op de gevaarlijke eer van eenen vrede te sluiten, die ongetwijfeld ten koste van het bloed hunner soldaten zal gekocht worden.

Dat edelmoedig initiatief moet, wij zijn er van overtuigd, een grooten indruk op die gouvernementen maken, die nog mogten aarzelen om bij dat bond van de geregtigheid tegen het onregt, van aller belang tegen de eerzucht van een eenigen zich aan te sluiten. Wat Frankrijk en Engeland thans doen, de grootste belangen zullen vroeg of laat de Duitsche mogendheden nopen hetzelfde te doen; ook deze zullen zich met de westelijke mogendheden vereenigen om de eer deelachtig te worden, voor de instandhouding van Europa's evenwigt en het geheiligd regt der traktaten gestreden te hebben en voor de onschatbare eer, van door eene krachtige medewerking, te spoediger een zoo noodlotig gestoorden vrede te hebben hersteld.

— De Koning van Sardinie is den 20 des ochtends van Turijn over den spoorweg vertrokken, en denzelfden dag te Genua aangekomen, waar hij zich eenigen tijd zal ophouden.

ENGELAND.

LONDEN, 22 Febr. Bij de beraadslaging van het Britsche Lagerhuis over de Oostersche aangelegenheden, die de reeds gemelde aanneming der begrooting van uitgaven voor de aktive zeedienst voorafging, werd lord Palmerston door een der leden gevraagd of hij nog, gelijk in de laatstvorige parlements-zitting, volhield dat er naauwlijks eenig land was hetwelk in even korten tijd in het binnenlandsche bestuur zooveel vooruitgegaan was als Turkije. De minister antwoordde dat hij zulks nog volhield, eene verklaring die van beide zijden der vergadering toegejuicht werd. »Ik ben zeker — zoo ging hij voort — dat al wie den tegenwoordigen toestand van Turkije vergelijkt met hetgeen het nog niet lang geleden was, met mij zal instemmen. Het is waar dat Turkije nog lang niet op de hoogte van Engeland en Frankrijk gekomen is, maar daarom mogen wij niet vergeten hoeveel hooger het nu staat dan tijdens Sultan Mohammed.

»Maar men zegt, dat het niet der moeite waard is Turkije te verdedigen, omdat de Christenen er niet in alles met de Turken zijn gelijk gesteld. Ik geloof dat, voor zooveel de wetgeving betreft, het groote onderscheid tusschen de beide volksstammen thans is dat de Christenen het hoofdgeld betalen en vrij van de krijgsdienst zijn; ook bestaat er ongelijkheid in zoo ver als het getuigenis van Christenen voor den burgelijken regter niet als bewijs geldt; maar ten aanzien der strafregtspleging staan zij thans, naar ik meen, op denzelfden voet als de Mahomedanen. Doch is het waar dat elk land zelfstandig volksbestaan onwaardig is, in hetwelk volksstammen zijn die in het burgerlijke en staatkundige niet op den voet van onderlinge gelijkheid zijn geplaatst? Om dit te kunnen beweren, moeten wij vergeten hebben hoe kort het nog geleden is dat in Ierland een strafwetboek gold, hetwelk onze Katholieke medeburgers in een veel minderen toestand plaatste dan waarin nu de Christen-onderdanen der Porte verkeeren. Zoudt gij toen hebben willen toegeven dat wij barbaren waren en verdienden door Frankrijk te worden onder het juk gebragt, ten einde de Katholieken de gelijkstelling met de Protestanten zouden erlangen? Mijns oordeels, alzoo is de toestand der Christenen in Turkije geen reden voor de Westersche mogendheden, om de gewigtige politieke gronden voorbij te zien, die de instandhouding van het Turksche rijk in zijn tegenwoordigen omvang wenschelijk maken.

Verder geloof ik dat Turkije op den weg des vooruitgangs dien het ingeslagen heeft, niet zal stilstaan, en dat de Christenen er met de Mahomedaansche onderdanen zullen worden gelijkgesteld; zulks te bewerken is het ijverige streven Harer Majesteits gouvernement. Men zegge daarom niet dat wij ons in de binnenlandsche aangelegenheden van Turkije mengen op dezelfde wijze waarop Rusland in de nota van den vorst Mentschikoff invloed daarop verlangde uit te oefenen: wij geven den Sultan raad, maar wij vragen geen beschermheerschap over zijne onderdanen; wij hebben hem alles voorgehouden, dat hij door den burgerlijken en politieken toestand van een deel zijner onderdanen te verbeteren, hen naauwer aan zijn gouvernement verbinden en tot nuttige burgers maken zou; het beschermheerschap dat de Keizer van Rusland verlangde, zou ten gevolge gehad hebben, dat de rajahs zich met hunne grieven naar St. Petersburg wendden en herstel van Ruslands bescherming, niet van des Sultans regtvaardigheid vroegen."

Verder sprekende over de kansen van den naderenden strijd met Rusland, zeide lord Palmerston:

»Er is geloof ik, nimmer een zoo groote Staat geweest wiens vermogen om aan te vallen met grooter overdrijving is voorgesteld dan Rusland. Wij hebben door de geschiedenis gezien dat Rusland sterk is in de verdediging en wij hebben daaruit afgeleid dat het ook sterk is in den aanval; maar dezelfde omstandigheden waaraan het zijne inwendige sterkte te danken heeft, maken het zwak naar buiten. De groote uitgestrektheden lands die een leger hetwelk in Rusland valt, doortrekken moet, en het gevaarlijke van zoodanigen togt, maken de kans voor een invallend leger ongunstig, maar zij beletten ook dat Rusland sterk zij in den aanval. Ook is het een belangrijk verschil of men een groot leger te velde of wel slechts een groot leger op papier heeft. De sterkte der Russische troepen in de Donau-vorstendommen is op een zeer groot cijfer geraamd; maar het schijnt dat de Russen er nimmer eene aanzienlijke krijgsmagt gehad hebben; gelijk daaruit blijkt dat zij in alle ontmoetingen met den vijand het onderspit gedolven hebben, en dat het hun nog niet gelukt is den Donau over te trekken. Van den anderen kant zien wij de Turken meer kracht ontwikkelen dan hun algemeen toegeschreven werd; en hetgeen door de Russen de dweepzucht der Turken geheeten wordt, moet veeleer vaderlandsliefde worden genoemd.

»Mijne overtuiging is dat, indien eene mogendheid, die zoo veel strijdkrachten ter zee en te land bezit als Frankrijk of Engeland, de zaak van Turkije tegen Rusland opnam, zij zonder hulp van bondgenooten den strijd zou kunnen winnen; maar nu Engeland en Frankrijk beide voor Turkije opkomen, beweer ik dat de kans voor Rusland geheel hopeloos staat. Thans, nu Rusland de legers en vloten van Engeland en Frankrijk en het oordeel van gansch Europa tegen zich heeft, zonder een enkelen Staat aan zijne zijde te zien, nu is mijns erachtens de uitslag der worsteling niet twijfelachtig.

— Londensche bladen geven de volgende telegrafische berigten uit Weenen, zonder voor de juistheid derzelve te willen instaan.

»Oostenrijk had door tusschenkomst van den graaf Orloff zijne verdere bemiddeling in het Oostersche geschil aan Rusland op zekere voorwaarden aangeboden. Dit aanbod is door den Czaar afgewezen.

»Langs de grenzen van Macedonie, Thessalie en Albanie is de Christelijke bevolking tegen het Turksche gezag opgestaan. De gewapende magt der opstandelingen bestaat uit nagenoeg 40,000 man, Arnauten en Grieken. De stad Ianina is in opstand gekomen, en de inwoners van Merzowa en Agraffa hebben zich bij haar gevoegd De Turksche troepen, die aan de grenzen van Montenegro lagen, trekken van daar naar het tooneel des opstands."

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 23 Febr. De Eerste Kamer heeft den 20 de diskussien betreffende de jagtwet voortgezet. Om een denkbeeld der debatten te geven, zij het genoeg een passage van de rede des heeren von Senfft-Pilsach aan te halen: »Ik geloof, dat eenmaal eene omwenteling mogelijk is. Maar wij moeten aan die benden de eer niet geven van achteruit te deinzen, en wij zullen dat kanalje toonen dat we niet bang zijn." Die benden en dat kanalje zijn al degenen, die niet van adel zijnde, zelfs, naar het zeggen van genoemden redenaar, het regt niet mogen hebben op hun eigen land te jagen, maar zich integendeel gelukkig moeten achten als de adel er het wild jaagt.

Ondanks de pogingen der uiterste regterzijde om die leer te doen zegevieren, heeft het beginsel der afschaffing van privilegien, met vergoeding voor de edelen wie dit feodaal regt is ontnomen, de overwinning behaald. De Kamer heeft in dien zin een door den heer Bruggemann voorgestelde motie aangenomen en aan de kommissie al de voorstellen ter bepaling der vergoeding verzonden. Door het gouvernement werd ook de bemiddeling ondersteund; terwijl de linkerzijde de afschaffing zonder eenige vergoeding wilde.

— De *geautografieerde korrespondentie* behelst het onderstaande heftig schrijven uit Berlijn, wegens eene in de Pruissische geschiedenis ongehoorde verraderlijke daad:

Verraders, tot de partij der *Kreuzzeitung* behoorende hebben, luidt dat schrijven, den keizer van Rusland het plan eener toekomstige mobielverklaring van het Pruissische leger medegedeeld: de Keizer zelf heeft dat plan den Pruissischen militairen gevolmagtigden getoond. De minister van oorlog doet onderzoek omtrent dit verraad, maar hij zal niets ontdekken.

— Uit Warschau wordt gemeld, dat prins Paskewitsch van daar den 15den Februarij in allerijl naar St. Petersburg is vertrokken.

— Het blijkt meer en meer dat de Grieksche opstand een ernstig karakter aanneemt; hij heeft voor 's hands zijn voornaamsten zetel op de grenzen van Albanie, Macedonie en Thessalie en men begroot het aantal insurgenten op 40,000 (?). Janina werdt gezegd in vollen opstand te wezen en de inwoners van Merzowa en Agraffa tot bondgenooten te hebben. Reeds moeten er Turksche troepen tegen hen in aantogt zijn. De Turksche gezant alhier heeft eene verontrustende depêche betreffende deze aangelegenheid ontvangen en die onmiddellijk den sekretaris van buitenl. zaken medegedeeld, met bijvoeging van de vraag, of Engeland bereid is den sultan met zijne troepen tegen de insurgenten bij te staan, waarop lord Clarendon een ontkennend antwoord zou gegeven hebben. Dat deze opstand de zaak zoo ongunstige verwikkelingen nog moeijelijker maakt, ligt voor de hand. Neemt men toch aan, dat de Fransche en Engelsche troepen niet bestemd zijn om alleen Konstantinopel te beschermen, dan zullen de geallieerde mogendheden wel haast moeten beslissen of zij de halve maan tegen hare christelijke onderdanen of wel tegen hare christelijke buitenlandsche vijanden te verdedigen hebben.

— Freiburg, 18 Febr. Het is stellig, dat de onderhandelingen in de staats-kerkelijke quæstie, omtrent het voorgestelde *interim*, voorloopig gestaakt zijn. De Badensche regering kan zich van de Engelsche Staatstheorie (1) niet losrukken, ingevolge welke de moderne Staat de hoogste, alles omvattende en alles regelende eenheid moet zijn, waarin slechts eene oppermagt, het Staats- of Regeringsgezag bestaan kan, zoodat elke andere magt, ook de Kerkelijke, aan de Staatsmagt onderworpen is en zich niets moge veroorloven dan met goedkeuring der laatste. Op dat standpunt — ieder deskundige ziet zulks — is nog geene voorloopige of difinitieve overeenkomst met het Kerkelijk gezag denkbaar, en men kan als stellig aannemen, dat de kerkelijke botsing, onder het tegenwoordig Badensche ministerie, als het zijn valsch beginsel niet laat varen, ook niet door onderhandelingen met den Apostolischen Stoel tot eene beslissing zal komen. Uit de onderhandelingen met den H. W. H. Aartsbisschop betreffende het interim, blijkt zulks duidelijk. Immers, de Bisschop van Mainz verzocht vooreerst, te Karlsruhe zijnde, dat de Badensche regering aan de Katholieke Kerk vergunnen mogt, wat de groote protestantsche Staat Pruissen, in art. 15 der Staatswet aan de Katholieke Kerk in dat land gewaarborgd heeft. Zulks zou de eenvoudigste en eervolste afloop van het konflikt zijn geweest; maar het voorstel werd van de hand gewezen. Door Mgr. den Bisschop van Mainz werd alstoen het volgende *interim* voorgesteld: De regering zou de ordonnantie van 7 November ll. eenvoudig met hare gevolgen intrekken, alsmede tot de beslissing van het konflikt door den H. Vader, de kerkelijke funktien van den Opperkerkeraad schorsen en ook tot daartoe de door den Aartsbisschop gedane pastoorbenoemingen, voorloopig erkennen, als wanneer de Aartsbisschop daarentegen zich zou verbinden, in dien tusschentijd geene kerkelijke ambten meer definitief te geven. De belangrijkste eisch dien de Bisschop van Mainz bovendien stelde, was dat de regering in den korst mogelijken tijd de onderhandelingen met Rome zou openen, en tevens beloven zich aan de beslissing van den H. Stoel even onvoorwaardelijk te onderwerpen als Mgr. den Aartsbisschop zou doen.

Dit wilde de Regering niet doen, maar deed daarentegen een ander voorstel, waarbij den Aartsbisschop veroorloofd werd, in voorkomende gevallen met het ministerie van Binnenlandsche Zaken, in plaats van met den opperkerkeraad te handelen, terwijl de regering van hare zijde, ten aanzien der hoofdzaak, zich verbond, omtrent de definitieve regeling der gezamenlijke quæstien in den kortst mogelijken tijd met het pauselijk hof in onderhandeling te treden. Men ziet alzoo dat alles weder in dezelfde gesteldheid kwam. Hoe lang nu de met Rome aangeknoopte onderhandelingen zouden duren of zij een gewenscht gevolg zouden hebben, hiervan wist niemand iets; ook kon de regering ten laatste ze onvoorwaardelijk uitstellen of rekken; en stelt de regering eindelijk, als bij de bul *ad Dominici gregis custodiam*, hare overheidsregten op den voorgrond, dan kan zij ook de beslissing van den H. Stoel krachteloos maken en niet tot voltrekking doen komen.

De belofte, ze onvoorwaardelijk aan te nemen, is bereids door haar geweigerd. De onderhandelingen tusschen den heer Bisschop van Mainz en de gevolmagtigden der

(1) Die Staats-theorie is het onvermijdelijk gevolg van het Protestantismus, van welke ook de Protestanten zich niet kunnen losrukken, die misschien Hegel verfoeijen.

regering, zijn gelijk men te Karlsruhe gelooft, ten gevolge van een misverstand afgebroken, het bewuste voorstel der regering werd nogthans den Aartsbisschop voorgesteld, die de volgende hoofdzakelijke verklaring gaf: dat hij het aan een mogelijk misverstand moest toeschrijven, men verwacht had hij van de, in twee memorien van het Bovenrijnsche Episkopaat aangevene vorderingen zou afstand doen; want dat konde hij niet, wijl de vorderingen op de leerstellingen en het innerlijk bestaan der Katholieke Kerk berustten. Het betrof voorloopig de herstelling van eene gesteldheid die niet langer zou duren dan tot aan de beslissing van den H. Vader

Dit vooraf gesteld moest hij, wat de intrekking der ordonnantie van 7 Nov. met hare gevolgen betreft, onder die gevolgen ook de eenvoudige terugkomst der paters Jesuiten begrijpen; wijders de opheffing van alle straffen, die wegens het uitgeven of verbreiden van schriften in kerkelijken zin, ook tegen redakteuren van buitenlandsche dagbladen uitgesproken waren; eindelijk dat de pers het konflikt in kerkelijken zin bespreken mogt. Het verlof van een onmiddellijk verkeer met het ministerie werd door den Aartsbisschop aangenomen, en dat de kerkelijke overheden met den opper-kerkeraad niets meer te doen zou hebben. Ten aanzien der hoofdzaak betuigde de Aartsbisschop met bijzonderen nadruk, dat hij zich aan de hoop overgaf, dat de eindelijke regeling van het konflikt spoedig mogt plaats hebben, en de aan te knoopen onderhandelingen met den H. Stoel aan de Katholieke Kerk in Baden hare regten zou doen verkrijgen.

Mogten de onderhandelingen van de zijde der regering uitgesteld worden, dan heeft de Aartsbisschop besloten zijne regten geheellijk uit te oefenen, 'tgeen ook gebeuren zal, ingeval de regering na de toetreding tot het *interim*, nieuwe ingrepen maakt, of ambtenaren, die zich zulks veroorlooven, niet tot verantwoording oproept. Herhaaldelijk gaf de Aartsbisschop zijne hoop te kennen, dat de overeenkomst, die tusschen de regering en den Apostolischen Stoel bewerkt werd, volkomen zou worden en uitvoer gelegd.

BELGIE.

BRUSSEL, 23 Febr. Men schrijft uit Oudenaarde dat het geregtelijk onderzoek van den moord gepleegd op de vrouw Pede-Delacroix te Leupeghem, met grooten ijver en beleid wordt voortgezet. Bereids is de stalknecht in hechtenis genomen. Men heeft op den hooizolder een zakdoek gevonden waarin ongeveer 500 franks, de helft der geroofde som. Die zakdoek is herkend als toebehoorende aan den knecht die in handen der justitie is; deze bijzonderheid heeft het vermoeden van medepligtigheid doen ontstaan. De justitie doet ijverig onderzoek.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 24 Februarij.

GETROUWD (23 Febr.): A. C. H. Calkoen met J. H. J. Jonker. - J. de Bunje, wed. met M. van Florensteyn, wed. - B. G. J. Blancke met C. J. Kloek.

BEVALLEN (22 Febr.): A. W. Scholte, geb. Bloemzaat, D. (23 Febr.): S. A. Veerkamp, geb. Kerner, Z.

OVERLEDEN (19 Febr.): W. Pandermaat, 24 j. — (20 Febr.): E. A. Stronk, 5 m.

HANDELSBERIGTEN.

ROTTERDAM, 23 Febr. Van de heden geveilde 27/1, 25/2 booten, 25 vaatjes Krenten zijn verkocht 10/1 booten tot *f* 3 à 8 1/2, 25/2 booten tot *f* 5 à 8 1/4 en 25 vjs. tot *f* 5, en 17/1 booten opgehouden tot *f* 7 à 8, terwijl van 82/2 booten, 27/2 booten zijn verkocht tot *f* 2 en het restant is opgehouden tot *f* 3.

Heden zijn verkocht 40 vaten Maryland Tabak per *Mississippi*.

Afloop der heden gehouden veiling van MAHONIJHOUT:
172 blokk. St. Domingo verkocht 63 blokk. tot 38 à 92 cts.
167 „ Cuba „ 32 „ „ 28 „ 88 „

GRAANMARKT.

Granen zonder handel.

Op 9 vaten Olie in Apri ek. 68½; Sept 64½ ℒ. *Lijnzaad* een doene 112 ℔ Odessa *f* 335; 1089 ℔ Riga *f* 295. *Raapolie* op 6/w. *f* 39¼; Vliegend *f* 38; 1°. Mei ek. *f* 37¾, ½; Sept. *f* 36½; Oct. *f* 36⅜; Nov. *f* 36¼; Dec. *f* 36⅜. *Lijnolie* 6/w. *f* 31¼; Vliegend *f* 30¼; 1°. Maart ek. 30¼. *Hennepolie* op 6/w. 39¼, Vliegend 38.

ROTTERDAM, 23 Febr. Tarwe. 155, 156/2 ℔ witbonte Poolsche *f* 495, 498; 162/2 ℔ Hooglandsche Kleefsche *f* 500. — Rogge. 131/2 ℔ Windau *f* 370; 144/2 ℔ Reval *f* 363 beide te Delfshaven. — Gerst. 130/2 ℔ Windau *f* 254 te Delfshaven.

SCHIEDAM, 23 Febr. Moutwijn *f* 20; Jenever *f* 24,50; Amst. Proef *f* 25,75, per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting.

DELFT, 23 Febr. Boter: eerste kwaliteit *f* 52 a 55; tweede kwaliteit *f* 50 a 51.

ANTWERPEN, 23 Febr. *Koffij*. Hiervan zijn 350 balen Brazil verkocht.

Graanmarkt. De stemming is over het algemeen gunstiger, met belangrijke zaken in Tarwe en Rogge.

LONDEN, 22 Febr. *Suiker. Ruwe.* Vreemde soorten zijn iets meer gevraagd tot volle prijzen.

Koffij. Native Ceylon met weinig handel zonder afgevers tot lagere prijzen. Plantage in de kleurige soorten met meer handel.

Rijst. Met minder kooplust, zonder prijsverandering.

Talk vast. Petersburger 63 s 6 d.

Granen worden hooger gehouden, waartoe echter nog weinig kooplust bestaat.

BORDEAUX, 20 Febr. *Voorloop.* 3/6 blijft op fr. 184 gehouden.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

Fondsen	pCt.	23 FEBR. 4 u. gebl.	24 FEBR. 4 u.			gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	57⅝	57½	à	57⅝	57 9/16
Dito Dito	3	70⅛	70		70 3/16	70
Dito Dito	4	87 5/16	87			
Amortisatie	3½	88½				
Handel-Maatschappij	4½					
Haarlemmermeer	5					
O. I. Leening 1844	4					
Aand. Arnh. Spoorweg	4½					
Dito Hollandsche dito						
Obligatiën	4½					
België, Certifikaten	2½					
Dito	4½					
Dito *Rothschild*	2½	45⅛	45⅛			
Frankrijk, Certifikaten	3					
Rusl., bij *Hope en C°*.	5	99	98⅞		99	
Dito A°. 1828—1829	5	98⅞				
Inschr. op 't Grootboek	6					
Dito Certifikaten	6					
Certifikaten te Hamburg	5					
Negot. 1831 en 1833	5	89¾				
Negot. 1840	4		79¼			
Dito *Stieglitz*	4		77⅜		77⅜	
Dito Nieuwe	4					
Nieuwe Engelsche	4½	85⅝	84			
Spanje, Nieuwe 3 pCt. thans	1	18½	18¼		18 5/16	
Nieuwe	3	3⅜				
Binnenlandsche	3	34⅝	34⅛		34⅝	34⅝
Cert. Coup. Sp. Com.		4 1/16	4			
Amortisable Schuld		3⅞				
Portugal, te Londen	3	33⅛	32⅞		33	
Dito Uitgestelde						
Weener Bank	5					
Dito	4					
Metalliek 1816—1852	5	63 5/16	62¾		63⅜	
Dito 1847	2½	32¾	32½		32⅝	
Dito 1851 en 1852	2½	32¾	32½		32⅝	
Dito 1849	5	80	79⅛		79½	79⅝
Dito Letter B	5	80	79¼		79½	79⅝
Aand. *f* 500 bij *Rothsch.*						
Dito - 250 dito 1839						
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5					
Polen, Obligatiën	4	69½	66			
Aandeelen 1835						
Dito met Loting fl. 500						
Sardinië, te Londen	5					
Denemarken, dito	5					
Peru, dito	4½	61⅝	61⅝		62⅝	62⅝
Grieken, te Londen	5	5⅝				
Philadelphia, bij *Hope en C°*.	5					
Dito te Londen	6					
Dito Bank			3⅜			
Louisiana, te Londen	5					
Brazilië, te Londen 1824	5	93	93		93½	
Dito 1843	5					
Grenada, dito à £ 100	2½					
Dito Uitgestelde		6½				
Ecuador		3⅛				
Mexiko, te Londen £ 100	3	23 13/16	23½		23⅞	23 13/16
Dito Onbepaalde	3	23 13/16	23½		23⅝	23 9/16
Venezuela, te Londen	3½					
Dito Uitgestelde	1					

Veelvuldige verkooporders, welke heden in de voornaamste binnenl. en buitenl. effekten geëffektueerd werden, veroorzaakten in de prijzen eene algemeene en merkbare achteruitgang.

Koers van het Geld. Beleening 2½ pCt., Prolongatie 2½ pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers

Parijs	2/m.	*f* 55¾	Livorno	2/m.	*f* 37¾
»	zigt	» 56⅝	Napels		» 81
Bordeaux	2/m.	» 55⅛	Petersburg		» 1.78
»	½/m.	» 55½	Weenen	6/w.	» 26½
Madrid	3/m.	» 241	Augsburg	»	» 35⅜
Cadix	»	» 241	Frankfort	»	» 98½
Seville	»	» 238	Hamburg	2/m.	» 35 1/16
Bilbao	»	» 239	»	zigt	» 35 5/16
Lissabon	»	» 40¾	Londen	2/m.	» 11,57½
Porto	»	» 40¾	»	zigt	» 11,67½
Genua	2/m.	» 45¼	Rotterdam		[illegible]

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 23 Febr. Belg. leen. 2½ pc. 48½; 1840, 1842 4½ pc. 88; 1852, —; Spanje 1—3 pc. 18½; Binnenl. 3 pc. 35; Romeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 66½.

PARIJS, 23 Febr. Fransche 3 pc. 66.75; 4½ pc. 96.—; Bank-Aktiën ——; 3 pc. Spanje 35; id. 1 pc. —; 4½ pc. Rusland —; Met. 5 pCt. —; Rom. Leening 1850 85.

MADRID, 20 Febr. 3 pc. Schuld 37½, 1 pc. dito 19½.

LONDEN, 24 Febr. Consols 91⅝ a —; 3 pc. Spanje buitenl. 39¾ a —; 1 pc. dito 18⅝ a —; Comité-Bewijzen 4 a —; Passive 3⅞ a —; Rusl. 5 pc. 100 a —; 4½ pc. dito 87 a —; Holl. 4 pc. 90½ a —; 2½ pc. 59 a —; Braz. 93½ a —; Peru 4½ pc 66 a —; Gren. uitg 6¼ a ; id. werk. 18 a —; 3 pc. Mexiko 24¾ a —; 4 pc. Portugal 37 a —; Ecuador — a —; Wissel op Amst. —.—; Parijs —.—; Hamburg 3 m. —.—.

WEENEN, 23 Febr. Met. 5 pc. 88; id 4½ pc. —; Bank-Aktien ——; Wissel op Londen 12.51, Amst. ——; Parijs —; Goud —; Zilver —.

BERLIJN, 22 Febr. 3½ pc. Pruissische Staatschuld —; 4½ pc. Rusland 82; 5 pc. 94½; Wissel op Londen 3/m. 6 Th. —; Parijs —; Amst. —; Ween. —; Petersb. —.

HAMBURG, 22 Febr. Spanje 3 pc. 32¼; id. 1 pc. 17⅝; Rusland 5 pc. 98½; Wissel op Londen 3/m. —; Amst. —.—.

FRANKFORT, 22 Febr. Met. 5 pc. 66¾, 3 pc. Spanje binnenl. 34⅞; id. 1 pc. 18⅝; Wissel op Londen 3/m. 117⅝; Parijs 93⅞; Amsterdam 100⅝.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN.

Metalliek	*f* 22,10	a —	Pruissische	*f* 34¾	a —
Napelsche	- 25,10	„ —	Spaansche	- 2,41	„ —
Div. in £St.	- 11,60	„ —	Hamb. Russ.	- —	„ —
Eng. Russen	- —,—	„ —	Russ. in L. R.	- 35½	„ —
Fransche	- 55⅞	„ —	„ Pap.	- 1⅛	„ —
Belgische	- 55¾	„ —	Pools. in Fl	27	„ —

Portugeesche *f* 11,60. Buitenl. Spaansche *f* 11,65.

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIEN.

Stukken à *f* 10 per Stuk	*f* 9,65 a	9,75
Oude Gerande Dukaten	» 5,60 »	5,70
Wigtige Souvereinen	» 11,60 »	11,75
» Pistolen	» 9,55 »	9,65
Stukken van 20 Francs	» 9,35 »	9,45
Baren Goud en Specien a *f* 1441,60 per Ned. ℔	disc. 9½ a	10 pc.

ZILVEREN SPECIEN.

Piasters per Stuk	*f* 2,55 à	2,60
Stukken van 5 Francs	» 2,33 »	2,36
Brabandsche Kroonen	» 2,65 »	2,70
Fransche	» 2,70 »	2,75
Pruissische Daalders	» 1,74 »	1,77
Zilver 1000 a 980	*f* —,— a	—,—
900 a 700	» 104,20 »	104,70

SCHEEPSTIJDINGEN.

PORTSMOUTH 21 Febr. Het schip Herman de Ruiter, Kapt. P. J. Feijnt, van Batavia naar Amsterdam, is alhier met verlies van voorsteng, kluiverboom, zeilen enz. binnengesleept.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL, 23 Febr M. J. B. Noordhoek Hegt, de vrije Vrienden, Tjilatjap. - L. B. Reijkers, Rabenhaupt, id. - K. J. Klasen, Antje, Smirna

HELVOET, 23 Febr. A. Cannelin, Haltio, Mauritius.

CARGA-LIJSTEN.

ROTTERDAM.

BATAVIA, Binderdijk, W. Ouwehand, 4740 b. koffij, 2686 kann. Suiker 772 sch. Tin, 2827 b. Bindrottingen, N. H. M.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN HUIZEN IN HET O. Z. HEEREN-LOGEMENT.

Op Maandag 27 Februarij, 's avonds ten vijf uur.

1. Een Huis, Achterhuis, Tuin en Erve, Keizersgracht, Y 1405
2. Een Huis, Tuin en Erf, Leliegracht, RR 91
3. Een Huis, Tuin en Erve, Vijzelgracht, AA 48
4. Een Huis en Erve, Weesperstraat, W 57.
5. Een dito, Rozengracht, D 353
6. Een dito, Lange Leidsche Dwarsstraat, CC 337.
7. Een dito, Kruisstraat, CC 90
8. Een dito, Korsjespoortsteeg, SS 60.
9. Twee Huizen en Erven, Langestraat, SS 172 en 173
10. Een Huis en Erve, Tuinstraat, NN 403
11. Een dito, tweede Tuindwarsstraat, OO 140
12. Een Huis, Achterhuis en Erve, Tuinstraat, NN 527.
13 Een Huis en Erve, als voren, NN 321.
14 Een dito, als voren, OO 25
15. Een dito, als voren, OO 23
16 Een dito, als voren, OO 22

Advertentiën.

(3749) Heden, 21 Februarij, overleed aan eene aanhoudende ziekte, in den ouderdom van 72 jaren, versterkt met de H. H. Sakramenten, mijne beminde Zuster JOHANNA HELENA PUTTERS, Wed. H. BURGERS. Dit verlies treft mij te meer, dewijl ik voorgaande jaar mijnen Behuwd-Broeder J. PUTTERS en Schoon-Zuster B. M. NASS door den dood heb verloren.

DRIEL bij ARNHEM 1854. H. PUTTERS, *Pastoor.*

Eenigste Kennisgeving.

(3756) Tot innige droefheid van mij en mijne kinderen, overleed heden, na een kortstondig lijden, in den ouderdom van ruim 43 jaren, mijne teederbeminde Echtgenoot: ELISABETH FRANCISCA RIEPENHOFF, tijdig voorzien van de genademiddelen der H. Kerk.

H. F. KOEDIJK.

AMSTERDAM 21 Februarij 1854.

(3754) Den 21 Februarij 1854 overleed, in de *Purmer* onder *Monnickendam*, bediend met de HH. Sakramenten der Stervenden: de Heer WILLEM VAN BEERS, wiens gedachtenis bij armen en Kerk in zegening zal blijven.

Uit de Hand te Koop:

Eene **BOUWMANSWONING** met ruim vijftig Bunders beste **Bouw-** en **Weilanden**, gelegen aan den Voorweg in de gemeente *Soetermeer*. Te bevragen bij de weduwe SIMON VAN DEN BOSCH aldaar. (3755)

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.